

En utsträckt hand?

Stefan Lövens oupphörliga prat om sina utsträckta händer har inte övertygat mig om hans goda vilja. Det kanske är så att han har glömt bort den vanligaste förhandlingsfrasen: "Vad kostar det?"

Stefan Löven brukar tala om sina utsträckta händer. Han framställer sig som en statsminister med ständigt utsträckta händer, med händer som väderkvarnsvingar, som beständigt är ute i vinterstormarna och i sådan oupphörlig rörelse att det verkar vara svårt att fixera en av dem, som man kan trycka. Men jag börjar tvivla. Om det funnes substans i dessa ständigt utsträckta händer förstår jag inte hur han kunde missa upplägget om det förstärkta försvaret.

Hans försvarsminister förstärker försvarets beredskap; de, som är krigsplacerade och har viss utbildning, kan inkallas för förbandsvis övningsverksamhet. I det allt mer skärpta säkerhetspolitiska läget kan det vara en klok disposition. Hade Löven i samband med detta tagit med något eller några borgerliga partier på beslutet hade han plockat flera och mycket viktiga poäng.

Att något sådant inte skedde bekräftar att utsträckta händer och samarbete inte ligger väl till i den Lövenska tankevärlden. Hade han gjort något i den vägen hade han visat god och typisk politisk manövertävlighet. Men inte! Vi ser i stället den vanliga buffeltypen, som framstår som närmast lite butter, ohederlig och klumpig. Han snackar om samarbete, men aktar sig noga för att pröva på det! Han skapar verkligen inte intryck av regeringsförmåga. Han verkar inte trivas i rollen som politisk förhandlare.

Jag kommer att tänka på Ingo. Han vann sin position med hjälp av en utsträckt hand, knuten.

Wilhelm Otto